

ніето, и той ще да бѣди благословѣнъ.
 Исавъ совсѣмъ съ ѡскорбѣлъ заради
 това, и фѣтилъ да плачи горкво, и ме-
 ждѣ другити хорати рѣкалъ баши си :
 тѣ не си ли родителъ мой, тѣкъ едно
 ли благословѣніе има оу тебе; Благо-
 слови и мене отче, каквото брата ми
 Іаковъ. Послѣ това ползчилъ и Исавъ
 благословѣніе ѡ баща си, ала щото ѣ
 бѣло ѡпредѣлено Іаковъ съ съзъ благо-
 словѣніе, това невозможно бѣло бѣчи да
 съ вѣрни назадъ. Съ съ това Исавъ ни-
 какъ ни ѣ бѣлъ ѡбиденъ (оуниправ-
 денъ) : защо самъ си той продалъ бра-
 тѣ си Іаковъ своето си перворожденіе,
 когато зѣлъ за него ѡ Іаковъ едно "ѣ-
 дини варѣна лѣща. Предъ това и самъ
 Богъ рѣкалъ майцы имъ : какъ по
 голѣмыятъ сынъ ще да бѣди слѣга на
 по малкѣятъ. ала Исавъ ѡ тогасъ на-
 чѣналъ да мрѣзи брата си Іаковъ, и
 рѣкалъ въ себеси : ще доди время, дѣто
 въ него отецъ мой горкво ще да плачи,
 защо азъ ща да оубѣа брата си Іа-
 ковъ.

Быт.
 гл. 27.
 ст. 34.

ст. 35.

ст. 36.

гл. 28.
 ст. 10.

Быт.

гл. 27.
 ст. 35.

ст. 36.